

искупителя. Но на вечерниѣ, като са завършава така празникъ-а, вече са пѣе, какъ са е Христосъ вознесъ на небе-то.

„Книги-тѣ на божественни-тѣ писаніа и книги-тѣ на премъдри-тѣ бесѣдницы божіи ажно са испълнихъ защо-то; Господь подиръ воскресеніе-то си славно са вознесъ на небеса-та, и земля-та тайно пѣе.“

Каква красота са развика предъ насъ въ тѣзи пѣсны: „Господь са вознесъ на небе-то да прокоди на свѣтъ-а утѣшителя, небеса-та мѣ приготви хъ престолъ, облацы-тѣ кохощеніе, ангели-тѣ са чюдятъ, като гледатъ челоука по горѣ отъ тѣхъ, Отецъ а чака него, кой-то е въ неговы-тѣ нѣдра, отъ какъ е свѣтъ, а Духъ свѣтый заповѣдка на сички-тѣ ангели: подигнете, врата, върхове-тѣ си, и сички народи, заплѣскайте съ рѣцѣ, защото Христосъ возлѣзе тамъ, гдѣ-то е былъ отпървенъ.“

Сички-тѣ, кои-то на землѣ-тѣ са оставили сѣ, що е отъ землѣ и отъ пепелъ, викатъ са, да подигнатъ въ мисль очи-тѣ си и сърца-та си, и както на елеонскѣ тѣ горѣ презъ отворены-тѣ врата небесны, да гледатъ Христа, какъ го носѣтъ облацы-тѣ, и какъ раздава на апостоли-тѣ свой-тѣ дарове. И наистина чисто размишленіе ищѣтъ високи-тѣ пѣсны на свети отцы, кои-то са пѣѣтъ на тойзи день въ църквѣ.

Знаменити сѣ пророчества-та Исаеви и Захаріеви, кои-то са четѣтъ срецо празникъ-а: „речете на Сіонова-та дѣщира, ето иде твой-а спаситель,